

Detta utlåtande har, enligt till Utskottet ankommet protokollsutdrag, blifvit af Första Kammaren återförvisadt; men, enär Andra Kammaren bifallit Utskottets hemställan samt frågan således, jemlikt 63 § Riksdagsordningen, måste anses hafva förfallit, lärer icke någon vidare åtgärd med anledning af återremissen kunna af Utskottet vidtagas; hvilket Utskottet får

för Riksdagen anmäla.

Stockholm den 4 April 1879.

På Utskottets vägnar:

H. G. v. GEGERFELT.

Herr *Johannes Jonsson* har begärt få här antecknadt, att han efter undfängen ledighet varit från Riksdagen frånvarande, då detta ärende i Utskottet handlagts.

N:o 22.

Ank. till Riksd. Kansli den 4 April 1879, kl. 2 e. m.

Lag-Utskottets Utlåtande, i anledning af väckt motion om förändrad lydelse af 47 § konkurslagen.

47 §. Konkurslagen innehåller, att, »under anslagstiden låte gode männen fast egendom värderas, som i Utsökningsbalken sägs. Ej må

dock sådan egendom före inställeledagen försäljas, utan så är, att den för in-tecknad gäld utmätt blifvit.» 6 kap. Utsökningsbalken handlade ock om »huru fast gods värderas skall.» I Kongl. förordningen om nya utsökningslagens införande och hvad i afseende derå iakttagas skall, den 10 Augusti 1877, stadgas emellertid, dels i 5 §, att »der hänvisning till Utsökningsbalken i lag eller särskild författning förekommer, skall motsvarande bestämmelse i nya lagen eller i denna förordning tillämpas», dels ock i 11 §., i stället för 6 kap. Utsökningsbalken af 1734 års lag följande:

»Åskar borgenär, som i fast pant sitter eller vunnit införsel i gäldenärs fasta gods, värdering å fastigheten, efter ty i förordningen angående ändring i gällande bestämmelser om lagfart å fast pant den 16 Juni 1875 stadgas; då skall värderingen förrättas å landet af härads-höfding med tvänne gode män och i stad af trenne Rådstufvurättens ledamöter.

Värderingsmän, som ej äro edsvurne domare, böra förut i gäldenärens och borgenärens närvaro ed gånga, att de skola det gods så värdera, som de efter bästa förstånd och samvete pröfva det värdt vara.

Sedan allt noga värderadt och upptecknad är, skola värderingsmännen bref derå gifva.»

Under anförande, att den i 47 § Konkurslagen föreskrifna domarevärdering af konkursbo tillhörig fast egendom icke vore af någon nytta, och endast förorsakade onödiga omkostnader, enär det egendomen åsatta taxeringsvärde kunde anses såsom en säkrare vägledning angående verkliga värdet, än domarevärderingen, föreslår Herr A. P. Lind uti en af Andra Kammaren till Lag-Utskottet öfverlemnad motion, N:o 76, »att Riksdagen måtte besluta, det 47 § i nu gällande konkurslag må erhålla endast följande lydelse:

Ej må fast egendom före inställeledagen försäljas, utan så är, att den för in-tecknad gäld utmätt blifvit.»

Lika med motionären finner Utskottet den föreskrifna värderingen af en till konkursbo afträdd fast egendom öfverflödig och förorsakande onödig kostnad. Sådan värdering torde nemligen icke kunna erbjuda vare sig gäldenären, förvaltarne, borgenärerne eller spekulanterne någon synnerlig ledning för uppskattande af fastighetens värde utöfver hvad andra tillgängliga upplysningar lemna. Medan ännu, på grund af Kongl. förordningen den 27 April 1810, vid exekutiv försäljning af utmätt fast egendom försäljningen skulle föregås utaf värdering af egendomen, vid egarens påfordran, genom domaren, kunde den i konkurslagen stadgade värdering vara af någon nytta, enär, derest fastigheten, hvilket väl vanligast är händelsen i konkurs, sedermera på grund af

51 § konkurslagen skulle försäljas i den ordning, som om fast egendom, den der utmätt blifvit, var stadgadt, värderingen då var undan-gjord. Nu fordras emellertid, på grund af §§ 73 och 79 i nya utsök-ningslagen, för försäljning af utmätt fast egendom icke annan värde-ring, än sådan, verkställd af vederbörande utmättningsman, med biträde, der han så finner nödigt, af tillkallade sakkunnige män, och skäl torde icke kunna anföras, hvarföre domarevärdering skulle bibehållas för all till konkursbo öfverlemnad fast egendom, sedan den icke vidare kan ifrågakomma ens vid utmätt fastighets försäljning.

Utskottet hemställer derföre,

att Riksdagen, med bifall till förevarande motion, måtte för sin del besluta följande förändrade lydelse af 47 § i konkurslagen den 18 September 1862:

»Fast egendom må ej före inställeledagen försäljas, utan så är, att den för in-tecknad gäld utmätt blifvit.»

Stockholm den 4 April 1879.

På Utskottets vägnar:

H. G. v. GEGERFELT.

Herrar *Lindgren*, *Johannes Jonsson* och *Smedberg* hafva begärt få antecknadt, att de efter undfängen ledighet varit från riksdagen frånvarande, då Utskottet behandlat denna motion.
